

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3246/2015. (XII. 8.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Mfv.I.10.454/2014/11. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Kiss Tamás (a továbbiakban: indítványozó) 2015. augusztus 28-án jogi képviselője útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett az Alkotmánybíróság elé a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján, és a Kúria Mfv.I.10.454/2014/11. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [3] 1.1. A panasz alapjául szolgáló ügy tényállása szerint az indítványozó 2003. április 1-jétől állt munkaviszonyban a Budapest Airport Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér Üzemeltető Zrt.-nél (a továbbiakban: munkáltató), melynek során a bérbeadási és a koncessziós osztályokat vezette. A munkáltató az indítványozó munkaviszonyát a nála bekövetkezett átszervezésekre hivatkozással 2011. április 8-án kelt rendes felmondással megszüntette.
- [4] A rendes felmondás rögzítette, hogy a munkáltató a Fogasztói Üzletág átszervezése és átalakítása mellett döntött. A repülőtér új utasforgalmi csarnoka, a SkyCourt 2011. márciusi megnyitásával egy koncentráltabb szervezeti felépítés megvalósításáról – így a kereskedelmi egységek összevonásáról – született döntés, aminek következtében a kereskedelmi területen nem lesz szükség két vezetőre.
- [5] Az indítványozó a munkáltatói intézkedés ellen a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz fordult, keresetében annak megállapítását kérte, hogy a munkáltató jogellenesen szüntette meg munkaviszonyát, továbbá elmaradt

munkabérét, munkabér-különbözetét és átalány-kártérítésként 12 havi átlagkeresetének megfizetését igényelte. Előadta, hogy a rendes felmondás nem a munkáltatói jogkör gyakorlójától származik, valamint annak indoka nem valós és okszerű. Az indítványozó keresetében arra is hivatkozott, hogy a felmondást a munkáltató előbb adta ki, mint ahogy az átszervezésről döntést hozott volna, illetve amennyiben a vezérigazgató hozta meg a döntést, akkor hatáskörelvonásról van szó, mert a menedzsmentet érintő átszervezésről kizárólag az igazgatóság dönthetett volna.

- [6] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 22.M.2129/2011/40. számú kiegészített ítéletével a keresetet elutasította. A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy a munkáltatói rendes felmondás indokolása valós és okszerű, a rendes felmondás kiadását megelőzően a vezérigazgató döntést hozott a struktúra megváltoztatásáról, új szervezet kialakítására került sor a Fogyasztói Üzletágon belül, amely az indítványozó feladatkörét is érintette.
- [7] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a rendelkezésre álló és beszerzett bizonyítékok mérlegelésével arra a következtetésre jutott, hogy a munkáltatónál az átszervezésre vonatkozó végrehajtható döntésnek az igazgatóság 2011. május 11-én meghozott határozata minősül, amelyben az igazgatóság a szervezeti felépítés átalakítását tudomásul veszi és támogatja annak megvalósítását. A felmondás közlésének időpontjában annak indoka még nem állt fenn, az átszervezésről szóló döntés meghozatalára nem került sor, tehát a felmondás való és okszerű indoka a felmondás közlésekor nem állt fenn. A Fővárosi Törvényszék ezért 55.Mf.637.345/2013/12. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a kiegészített ítéletre is kiterjedően megváltoztatta, és megállapította, hogy a munkáltató rendes felmondással jogellenesen szüntette meg az indítványozó munkaviszonyát, amely a közbenső ítélet jogerőre emelkedésének napján szűnik meg. A követelés összegére nézve a tárgyalás folytatását rendelte el.
- [8] A jogerős közbenső ítélet ellen a munkáltató felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság helytelenül állapította meg a tényállást és helytelen jogi következtetésre jutott, ezért a döntése jogsértő, kérelmében részletesen előadta a másodfokú bíróságnak a bizonyítással és az annak alapján tett megállapításaival kapcsolatos aggályait.
- [9] A Kúria a Fővárosi Törvényszék ítéletét hatályon kívül helyezte, és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság kiegészített ítéletét helybenhagyta. Az ítélet indokolásában a Kúria rögzítette, hogy a rendelkezésre álló peradatok szerint a munkáltató vezérigazgatója és humán erőforrás igazgatója már 2009. január 29-én tájékoztatta az indítványozót a szervezet átalakításáról,

a világos és áttekinthető struktúra kialakításának szükségességéről. Hivatkozott több, 2010 első félévében írt elektronikus levélre, amiből azt állapította meg, hogy a SkyCourt projekt érdekében a munkáltatónál egyértelműen megkezdődött egy átszervezési folyamat, amely folyamatban az indítványozó feladatköre csökkent.

- [10] A Kúria rávilágított, hogy a rendes felmondás – az előzmények fényében – csak úgy értelmezhető, hogy a már legalább 2010-től folyamatos változásokra figyelemmel történt döntés a Fogyasztói Üzletág átszervezéséről és átalakításáról. A rendelkezésre álló bizonyítékok együttes értékeléséből pedig arra a következtetésre jutott, hogy az átszervezésről – mint folyamatról – a döntés megszületett, az a felmondás időpontjában már megkezdődött, és érintette a felperes munkakörét is.
- [11] A Kúria hangsúlyozta, hogy következetes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy a bizonyított átszervezés a munkáltató felmondása jogszerű indokának minősül függetlenül attól, hogy a döntés alapján a szervezeti változásokat mikor foglalták írásba, illetve a hogy a szervezeti szabályzatot mikor módosították. Az igazgatóság 2011. május 11-én meghozott határozatával összefüggésben pedig leszögezte, hogy abból nem következik az, hogy a tudomásul vétel időpontját követően kezdődött meg az átszervezés, amely a felperest is érintette, mivel ennek a többi bizonyíték ellentmond, azokat pedig a bíróságoknak összesességükben kellett értékelniük.
- [12] 1.2. Az indítványozó a Kúria ítélete ellen fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában az Abtv. 27. §-a alapján kérte, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a Kúria támadott döntését. Álláspontja szerint az ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás-hoz való jogát és a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogát.
- [13] Álláspontja szerint alapjogait azért sértette meg a Kúria, mert iratellenes, egyoldalú, a bizonyítékok közül önkényesen válogató téletet hozott.
- [14] A tisztességes eljárás-hoz való jogának sérelmét különösen abban látta, hogy a Kúria elrugaszkodott a perben megállapított tényektől, a felek állításaitól, és megsértette a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalmát.
- [15] A jogorvoslathoz való jogának sérelmét abban látta, hogy az elsőfokú bíróság és általa hibásan megállapított tényállásra alapozva a Kúria sem döntött minden a keresettel összefüggő lényeges kérdésről – így pl. arról, hogy valóban történt-e átszervezésnek tekinthető munkakörváltás –, ezért nem részesülhetett hatékony jogorvoslatban.

- [16] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [17] Az indítványozó alkotmányjogi panaszát az Abtv. 27. §-ára alapozza, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [18] A Kúria ítélete ellen nincs helye fellebbezésnek, az indítvány tehát e tekintetben megfelel a törvényi feltételeknek.
- [19] Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszát.
- [20] A panaszos az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül terjesztette elő az indítványt.
- [21] Az indítvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott feltételeknek az alábbiak szerint felel meg. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét és az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Megjelöli továbbá a sérelmezett bírói döntést és kifejezetten kéri annak megsemmisítését, illetve tartalmaz indokolást is arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [22] 3. Az Abtv. 29. §-a az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további, alternatív jellegű tartalmi feltételeiként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel.
- [23] Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van jogköre, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség esetén.
- [24] A jelen ügyben azt állapította meg az Alkotmánybíróság, hogy a benyújtott alkotmányjogi panasz valójában az ügyben hozott, és az indítványozóra nézve kedvezőtlen bírósági döntés – tényállás-megállapítással, bizonyítási eljárással és a bizonyítás eredményével kapcsolatos – kizárólag szakjogi, és nem alkotmányossági kritikája. Azonban a bizonyítási eljárás lefolytatása, a bizonyítékok

- mérlegelése és ennek alapján a tényállás megállapítása a bíróságok feladata. {3219/2014. (IX. 22.) AB végzés, Indokolás [17]}
- [25] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó által felhozott érvek ezért nem támasztják alá az Alaptörvény 29. §-ában foglalt alternatív törvényi feltételek egyikének a fennálltát sem, mivel azok a bíróság jogértelmezését és eljárását vonják kritika alá, és a támadott ítéletben foglalt döntést magát (annak hátrányos voltát) tekintik alapjogi jogsérelemnek, a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében. {Hasonlóan legutóbb: 3060/2015. (III. 31.) AB végzés, Indokolás [34]; 3119/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [26] Az Alkotmánybíróság a bíróságok ítéleteit azonban csak akkor bírálhatja felül, ha azok az Alaptörvény megszabta értelmezési tartományt megsértik, és ezáltal a bírói döntés alaptörvény-ellenes lesz. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben nem észlelt olyan értelmezési hibát, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt alkotmányos jogokkal érdemi összefüggésben állna; az indítványnak ezen alaptörvényi rendelkezésekre hivatkozó érvei nem támasztanak alá a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, és nem vetnek fel az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.
- [27] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételek hiánya miatt, és figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésére – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2015. december 1.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2941/2015.

